

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้เนื้อหาและความพึงพอใจของผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตาและการได้ยินต่อละครสั้นเรื่องกระต่ายกับเต่า แบ่งเป็น 3 ตอนในรูปแบบตารางและความเรียงดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 วัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นภายหลังการการรับละครสั้น

ขั้นตอนที่ 3 วัดค่าสถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอละครสั้น

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานะภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา

รายการ	ผู้ตอบแบบทดสอบ n = 50	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย (คน)	24	48
หญิง (คน)	26	52
อายุ (ปี)		
อายุ 5- 10	9	18
อายุ 11-15	23	46
อายุ 16-20	11	22
อายุ 21-30	7	14

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	ผู้ตอบแบบทดสอบ n = 50	
	จำนวน	ร้อยละ
ความพิการ		
ตั้งแต่กำเนิด	37	74
ภายหลัง	13	26

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา เพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48 เพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52

สถานภาพด้านอายุ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 5-10 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อายุ 11-15 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46 อายุ 16-20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และ อายุ 21-30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14

ด้านความพิการ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพิการแต่กำเนิด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74 และพิการภายหลังจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานะภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

รายการ	ผู้ตอบแบบทดสอบ n = 50	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย (คน)	25	50
หญิง (คน)	25	50
อายุ (ปี)		
อายุ 5- 10	5	10
อายุ 11-15	27	54
อายุ 16-20	14	28
อายุ 21-30	4	8

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ผู้ตอบแบบทดสอบ n = 50	
	จำนวน	ร้อยละ
ความพิการ ตั้งแต่กำเนิด	45	90
ภายหลัง	5	10

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50

สถานภาพด้านอายุ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 5-10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อายุ 11-15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54 อายุ 16-20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และ อายุ 21-30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ด้านความพิการ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพิการแต่กำเนิด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และพิการภายหลังจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ขั้นตอนที่ 2 วัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นภายหลังการใช้สื่อโทรทัศน์เฉพาะกลุ่ม กรณีศึกษาละครสั้น

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของคะแนนโดยแยกเป็นรายข้อการรับรู้เนื้อหาละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา

แบบวัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา	
	จำนวนผู้ตอบถูก	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการเดินทางไปยังจุดหมายของกระต่ายและเต่าเพื่ออะไร	50	100

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แบบวัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา	
	จำนวนผู้ตอบถูก	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการเดินทางไปยังจุดหมายของกระต่ายและเต่าเพื่ออะไร	50	100
2. เหล่าสัตว์ป่า เชียร์ให้ใครชนะ	50	100
3. จากพฤติกรรมของเต่าในเรื่องนี้สอนให้ทราบถึงเรื่องใด	48	96
4. เหล่าสัตว์ป่า เตรียมของขวัญให้ผู้ใด	50	100
5. จากละครสั้น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว	47	94
6. สัตว์ชนิดใดเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน	39	78

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา มีการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น ภายหลังจากใช้สื่อโทรทัศน์เฉพาะกลุ่มกรณีศึกษาละครสั้น ดังนี้

ข้อ 1. จุดประสงค์ในการเดินทางไปยังจุดหมายของกระต่ายและเต่าเพื่ออะไร คำตอบที่ถูกคือ นำของของขวัญไปให้ราชินีมะลิหอม ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 2. เหล่าสัตว์ป่า เชียร์ให้ใครชนะ คำตอบที่ถูกคือ เต่า ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 3. จากพฤติกรรมของเต่าในเรื่องนี้สอนให้ทราบถึงเรื่องใด คำตอบที่ถูกคือ ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 96

ข้อ 4. เหล่าสัตว์ป่า เตรียมของขวัญให้ผู้ใด คำตอบที่ถูกคือ ราชินีมะลิหอม ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 5. จากละครสั้น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว คำตอบที่ถูกคือ 4 ตัว ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94

ข้อ 6. สัตว์ชนิดใดเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน คำตอบที่ถูกคือ หมาป่าซึ่ง ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของคะแนนโดยแยกเป็นรายข้อการรับรู้เนื้อหาละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แบบวัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	
	จำนวนผู้ตอบถูก	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการเดินทางไปยังจุดหมายของกระต่ายและเต่าเพื่ออะไร	50	100
2. เหล่าสัตว์ป่า เขียวให้ใครชนะ	50	100
3. จากพฤติกรรมของเต่าในเรื่องนี้สอนให้ทราบถึงเรื่องใด	44	88
4. เหล่าสัตว์ป่า เตรียมของขวัญให้ผู้ใด	50	100
5. จากละครสั้น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว	37	74
6. สัตว์ชนิดใดเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน	44	88

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น ภายหลังจากการใช้สื่อโทรทัศน์เฉพาะกลุ่มกรณีศึกษาละครสั้น ดังนี้

ข้อ 1. จุดประสงค์ในการเดินทางไปยังจุดหมายของกระต่ายและเต่าเพื่ออะไร คำตอบที่ถูกคือ นำของขวัญไปให้ราชินีมะลิหอม ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 2. เหล่าสัตว์ป่า เขียวให้ใครชนะ คำตอบที่ถูกคือ เต่า ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 3. จากพฤติกรรมของเต่าในเรื่องนี้สอนให้ทราบถึงเรื่องใด คำตอบที่ถูกคือ ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88

ข้อ 4. เหล่าสัตว์ป่า เตรียมของขวัญให้ผู้ใด คำตอบที่ถูกคือ ราชินีมะลิหอม ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อ 5. จากละครสั้น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว คำตอบที่ถูกคือ 4 ตัว ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74

ข้อ 6. สัตว์ชนิดใดเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน คำตอบที่ถูกคือ หม่าป่า ซึ่งมีผู้ที่ตอบถูกเป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของคะแนนการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตาโดยรวม

แบบวัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น		ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา	
จำนวนข้อถูก	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
3	50	2	4
4	66.67	1	2
5	83.33	8	16
6	100	39	78

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา มีการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นเรื่อง กระต่ายกับเต่า ดังนี้

1. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 3 ข้อ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4
2. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 4 ข้อ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2
3. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 5 ข้อ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16
4. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 6 ข้อ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของคะแนนการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยรวม

แบบวัดการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้น		ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	
จำนวนข้อถูก	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
3	50	6	12
4	66.67	0	0
5	83.33	7	14
6	100	37	74

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการรับรู้ต่อเนื้อหาละครสั้นเรื่อง กระต่ายกับเต่า ดังนี้

1. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 3 ข้อ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12
2. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 5 ข้อ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14
3. มีผู้ตอบคำถามภายหลังการดูละครสั้นถูกจำนวน 6 ข้อ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74

ขั้นตอนที่ 3 วัดค่าสถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความพึงพอใจต่อละครสั้น

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอละครสั้น ของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา

ความพึงพอใจต่อละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา		
	$\bar{x}$	SD.	แปลผล
รูปแบบด้านเทคนิคการเล่าเรื่อง			
7. น้ำเสียงหลากหลาย มีการแสดงอารมณ์ที่ชัดเจน	3.82	0.66	มาก
8. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย/สนุกสนาน	3.52	0.50	มาก
9. ผู้เล่ามีน้ำเสียงดัง ชัดเจน ฟังง่าย	3.64	0.63	มาก
10. น้ำเสียงมีความหนักเบา น่าสนใจ	3.86	0.50	มาก
11. สามารถเล่าเรียงลำดับเหตุการณ์จากก่อน-ไปหลัง	4.52	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมรูปแบบด้านเทคนิคการเล่าเรื่อง	3.71	0.57	มาก
รูปแบบด้านเสียงดนตรีประกอบ			
12. เสียงเพลงประกอบจากมีความเข้าใจ น่าฟัง	3.40	0.57	ปานกลาง
13. เสียงเพลงประกอบดูสมจริง รับรู้ได้ถึงบรรยากาศ เสมือนอยู่ในป่า	3.68	0.79	มาก
14. เพลงที่ใช้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เล่า	3.38	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา		
	$\bar{x}$	SD.	แปลงผล
รูปแบบด้านเสียงดนตรีประกอบ			
15. เสียงเพลงสามารถสื่ออารมณ์ ของตัวละครได้	3.92	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมรูปแบบด้านเสียงดนตรีประกอบ	3.78	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.75	0.60	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่าความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อละครเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.60 แยกเป็นมีความพึงพอใจต่อรูปแบบด้านเทคนิคการเล่าเรื่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.57 โดยพึงพอใจต่อ สามารถเล่าเรียงลำดับเหตุการณ์จากก่อน-ไปหลัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ น้ำเสียงมีความหนักเบา น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 อยู่ในระดับมากและ น้ำเสียงหลากหลาย มีการแสดงอารมณ์ที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.66 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อรูปแบบด้านเสียงดนตรีประกอบของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.63 โดยพึงพอใจต่อ เสียงเพลงสามารถสื่ออารมณ์ ของตัวละครได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.63 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เสียงเพลงประกอบดูสมจริง รับรู้ได้ถึงบรรยากาศเสมือนอยู่ในป่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.79 อยู่ในระดับมาก และเสียงเพลงประกอบจากมีความเร้าใจ น่าฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.57 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ความพึงพอใจต่อละครสั้น	ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน		
	$\bar{x}$	SD.	แปลงผล
รูปแบบด้านท่าทางการแสดงออก			
7. นักแสดงสามารถแสดงความรู้สึก อารมณ์ผ่านทางสีหน้าอย่างชัดเจน และสอดคล้องกัน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ	3.66	0.80	มาก
8. นักแสดงสามารถแสดงความรู้สึก อารมณ์ผ่านกิริยาท่าทางประกอบอย่างชัดเจน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ	3.84	0.82	มาก
9. ภาษามือที่ใช้ เข้าใจง่าย ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป	3.88	0.72	มาก
10. นักแสดง แสดงออกอย่างสมจริง	3.34	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมรูปแบบด้านท่าทางการแสดงออก	3.68	0.73	มาก
รูปแบบด้านการแต่งกาย จากประกอบ			
11. เครื่องแต่งกายเหมาะสมกับตัวนักแสดง เช่น กระต่าย เต่า	4.54	0.50	มากที่สุด
12. จากดูสมจริง รับรู้ได้ถึงบรรยากาศเสมือนอยู่ในป่า	4.58	0.50	มากที่สุด
13. จากมีสีสันสวยงาม เชื่อมโยงกับตัวละคร	3.88	0.66	มาก
รูปแบบด้านท่าทางการแสดงออก			
14. องค์ประกอบโดยรวมของนักแสดงและจากมีเมื่อน่าสนใจ สอดคล้องกัน	3.76	0.56	มาก
15. เครื่องแต่งกายเหมาะสมกับตัวนักแสดง เช่น กระต่าย เต่า	3.82	0.75	มาก
รูปแบบด้านการแต่งกาย จากประกอบ			
ค่าเฉลี่ยรวมรูปแบบด้านการแต่งกาย จากประกอบ	4.12	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.92	0.65	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอละครสั้นของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อสื่อเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.65 แยกเป็นมีความพึงพอใจต่อรูปแบบด้านท่าทางการแสดงออกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.73 โดยพึงพอใจต่อ ภาษามือที่ใช้ เข้าใจง่าย ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.72 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นักแสดงสามารถแสดงความรู้สึก อารมณ์ผ่านกิริยาท่าทางประกอบอย่างชัดเจน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.82 อยู่ในระดับมาก และ นักแสดงสามารถแสดงความรู้สึก อารมณ์ผ่านทางสีหน้าอย่างชัดเจน และสอดคล้องกัน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.80 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อรูปแบบด้านการแต่งกาย จากประกอบ ของกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.59 โดยพึงพอใจต่อ จากดูสมจริง รับรู้ได้ถึงบรรยากาศเสมือนอยู่ในป่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เครื่องแต่งกายเหมาะสมกับตัวนักแสดง เช่น กระต่าย เต่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 อยู่ในระดับมากที่สุด และจากมีสีสันสวยงาม เชื่อมโยงกับตัวละครมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.66 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ